

кы и наопаки; 3) и най-подиръ, ритмытъ са турѣтъ свободно, безъ да са подчиняватъ на нѣкой опредѣленъ редъ.

Изобщо, разнообразіето въ нарежданъето на ритмытъ мъжкы и женскы, нѣ само не вреди на армоніята на стиха, но ёще и ползува. Случва са обаче тѣй, дѣто и цѣло едно произведеніе да бѣде написано само въ мъжкы или само въ женскы ритмы. — Ный тукъ даваме за примѣръ стихотвореніето на Е. Мутіева (*), което ё само отъ женскы ритмы; само отъ мъжкы ритмы стихове, по-рѣдко са случаватъ. Ето неговото начало:

Богъ

О Боже, Боже,

Великий Боже!

Кой Тебе може

Да Та постиже?

Кои не сж слѣпили,

Кога сж смѣло щѣли

Да видѣтъ твоя ликъ!

Кои не сж нѣмѣли

Когато бяхъ щѣли

Съ нечистыя си езикъ

Да хулятъ Тебе, Творче!

О Боже, Ты великий,

Великий нашъ Боже!

(Бѣмар. Книжници отъ 1858 год.)

Бѣльжска. — Обыкновенно и по-често са пишжтъ стихове съ размѣсены ритмы, сир. съ мъжкы и женскы ри-

(*) Отъ покойната учена наща еднородка въ Одесса, инамы и най-добрыя преводъ на извѣстныя романъ: „Райна, Българска Княгиня.“ Тя е писала на единъ гладкъ слогъ въ проза нѣщо и за Турскытъ приказскы. (Гл. Българ. Книж. отъ 1858 год.)